

Mohammad Ronas tale ved Folketingets åbningsdebat

Taler

Mohammad Rona
Politisk ordfører for Moderaterne

Dato

8. oktober 2026

Sted

Folketingets talerstol,
Christiansborg

- 1 Tak for ordet, formand, og tak for en rigtig god debat. Hvad har du lært i dag? Det spørgsmål har vi vist alle sammen fået på et tidspunkt, særlig som skolebørn. Mange af os er nu nået dertil, hvor vi nok er dem, der stiller det spørgsmål. Men spørgsmålet har jo også fået en anden tyngde den sidste tid, for vores folkeskole
- 5 er i krise, både fagligt og målt på trivsel. Det er en alvorlig dagsorden. Det er det politisk, men særlig for dem, der står i det her hver eneste dag, nemlig forældre, lærere og ikke mindst vores børn. Spørgsmålene er mange: Hvad skal der ske, og hvornår skal det ske? Hvor hurtigt kan det ske? Hvor dyrt må det være, og hvem skal være i klasserne?

10

Det har også fået mig til at tænke på vores egen klasse her, altså den herinde i Folketinget. Vi er også en bredt sammensat gruppe, og vi har nødvendigvis ikke altid valgt hinanden til i klassen. De fleste har til gengæld meget klare holdninger til, hvor andre burde sidde, og enkelte mener måske også, at hele klassen ville

15 fungere bedre, hvis bestemte klassekammerater slet ikke var der. Men vi skal trods alt være her sammen, lære sammen, lytte til hinanden og bevæge os fremad, helst i en form for fællesskab. Der er bare lige den forskel, at det ikke er vores forældre, der tvinger os op om morgenen.

- 20 Nogle sidder sammen længere til højre, nogle sidder sammen længere til venstre, og der kan være ret stort postyr, hvis nogen lige pludselig skifter plads, så selv foretrækker jeg at sidde midtmellem, selv om jeg ofte føler mig opfordret til enten at rykke den ene eller den anden vej. Men Moderaterne og jeg bliver siddende. Vi har det bedst på midten, selv om der bliver hevet i os, for vi taler
- 25 altså gerne med alle i klassen, og vi mener sådan set også, at alle herinde har en vigtig funktion. Men når der eksempelvis er klassens time, går det jo ikke, at den ene skal bestemme over den anden, når vi diskuterer, om vi skal have en ny sofa eller et bordfodbolddbord til klassen, eller om præsten skal have et fast kontor

30 eller vi kan nøjes med et telefonnummer. Så insisterer jeg og Moderaterne på, at det ikke skal være så sort-hvidt, og så må vi se, om vi kan finde et kompromis.

Vi minder også om en typisk folkeskoleklasse, når der er undervisning. Herinde er der altså også nogle, der måske har lidt svært ved ikke at bruge ChatGPT til
35 lektierne. Det er så nemt; man behøver faktisk slet ikke tænke selv, og hvis der ikke findes nogen kilder på det, kan man jo bare finde på noget. Det kan man altså godt blive drillet med, og det er en af de usikkerheder, vi har så mange af.

I vores klasse er det jo sådan, at vi af usikkerhed kommer til at kopiere hinanden,
40 fordi vi gerne vil være lige populære. Pludselig står der nogle elever på gangen og diskuterer, hvem der var de første til at råbe, at Mohammad overhovedet tilhører klassen. Jeg tror personligt, at det kan være presset i forhold til at præstere, der spiller en stor rolle. Vi vil så gerne gøre det godt og have anerkendelse, og nogle gange kan det altså betyde, at en klassekammerat ikke
45 siger sandheden. Pyt pyt – op på hesten igen, fristes man til at sige. Det er vel okay, så længe det ikke er sket mere end en eller to gange.

Se bare på Danmarksdemokraterne: De kigger sidemakkeren Dansk Folkeparti over skulderen for at se, hvordan de får så gode karakterer. Det vil de da også
50 gerne have. Hvorfor er Dansk Folkeparti blevet så meget bedre end os? tænker de. Se bare på Enhedslisten: De sad så langt ude til venstre, at man næsten ikke kunne høre dem, selv om de råbte. Efter at de har rykket stolen en lille smule ind, er det altså blevet lettere at have en samtale. Det kan måske inspirere. Se bare på De Konservative: De har fundet en helt anden tilgang til at være i
55 klassen. Der er nemlig mange, der ret godt kan lide dem. Ingen ved helt hvorfor, men de er der bare. Se bare på Moderaterne: I det her skoleår kan de i hvert fald indtil videre finde ud af at sidde samlet. De plejer da ellers at være ret gode til at skifte plads, før timen overhovedet er startet.

60 Dengang jeg selv gik i skole, hængte vi aftaler på tavlen om mælkedukse, kageordningen og alt, hvad man havde brug for at minde hinanden om. Her i vores klasse er det altså også sådan, at vi skal kunne regne med de aftaler, vi laver, om de hænger på en tavle eller ej. Vi laver jo aftalerne med en forventning om, at de bliver overholdt.

65

Men desværre kan der også være nogle i klassen, som endda stolt har fortalt om deres aftaler, og nu ved vi slet ikke, om vi kan regne med dem. For under et år

siden lavede vi en aftale om, at der kunne starte flere elever på skolen, og
70 eleverne har gjort alt, hvad skolen har bedt dem om. De har opfyldt alle krav, og
derfor er de også blevet fortalt, at de kan glæde sig til at starte i skolen, men nu er
det, som om nogle har skiftet mening, og så er det jo ikke en aftale længere. Nu
er det jo nok sådan, at de har gjort alt, hvad de skulle, og hvad de er blevet bedt
om. Og det skaber altså en tvivl om, om man kan regne med hinanden.

75 Der er også en punktlighed, vi forventer af hinanden. Her tænker jeg på for
nylig, hvor Dansk Folkeparti pjækkede til en time, de selv havde bedt alle andre
om at komme til. Vi skal jo kunne regne med hinanden, også når vi er uenige
med hinanden; ellers fungerer klassen ikke. Så på mange måder minder
80 dynamikkerne jo måske mere om hinanden, end vi lige tror. Folkeskolen er for
mig også et blik på, at hverken venstre eller højre har ret. Der skal nok peges
fingre mod begge sider, bagud og fremad. Sådan er det ofte, når noget går galt;
så skal man ikke kun tale om, hvorfor der er gået galt, men mindst lige så meget
om, hvordan vi får rettet op på problemerne med alle involverede parter.

85 I den aktuelle folkeskoled debat ser jeg også et lysende eksempel på, hvorfor vi bør
mødes på midten. For hverken venstre eller højre har hele svaret. Vi skal både
investere i skolen og have tydelige ambitioner for, hvad børnene skal lære. Vi
skal kunne have et blik for det enkelte barn og få fællesskabet i klassen til at
90 fungere, og vi skal også kunne stille krav til skolen og samtidig give lærerne
ordentlige rammer for at løfte opgaven. Det er ikke modsætninger; det er
hensyn, vi skal tage, og det er hensyn, der hænger sammen.

Derfor skal vi være mindre optagede af, hvilken side der får ret. Det er ikke
95 vigtigt for vores børn, om højre eller venstre har ret, eller hvem der tog fejl. Det
vigtigste for dem bliver, at vi får skabt en bedre skoledag – den bedste, de kan få.
Og sådan gælder det jo med mange af de udfordringer, der findes i det her
samfund – om vi taler om sundhedsvæsenet, transportbranchen eller noget helt
andet. Pendulet svinger langsomt fra venstre til højre ud fra en præmis om, at
100 kun det ene kan være rigtigt, altså at det ene skal udelukke og eliminere det
andet. Det giver ganske enkelt ikke mening. Det giver ikke mening i de danske
folkeskoleklasser, det giver ikke mening på vores arbejdspladser, det giver ikke
mening i vores foreninger, og det giver sådan set heller ikke mening i
Folketinget. Det er ikke meningen med samfundet, at det skiftevis handler om
105 at udelukke hinanden, ud fra om det er tid til venstre eller til højre. I
virkeligheden burde det handle om, hvordan vi får flest mulige med – flest

mulige til at se sig selv i et projekt, vi alle sammen kan være fælles om.

110 Det er det, vi vil i Moderaterne. Derfor bliver vi siddende i midten og rækker
samtidig ud til samarbejde med begge sider og insisterer på, at det er her, vi skal
mødes. Det gælder sådan set ikke kun for vores folkeskoles skyld eller børn og
unges skyld, men faktisk for hele samfundets skyld. Og det er jo også et af de
115 hinanden, hvis vi er villige til at trække i hinandens retning, både i folkeskolen
og i Folketinget. Tak for ordet.

Kilde

Manuskript taget fra ft.dk og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

120

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Folketingstale, Moderaterne, Politisk tale

125

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mohammad-ronas-tale-ved-folketingets-abningsdebat-2026>

130

135

140

145